

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Телеф. Репанів: 29-41.
Друмарів: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Всего до 30.04.2005 г. в сумме 20,647 голосов, что составляет 9,33 % от установленного числа голосов.

дартинний) в перемиській окрузі, то миттєво 201.534 голосів 22-ки, що у відношенні до суми всіх українських голосів дає 20.35 прц.

в) Українська Соц. Сел.-Роб. Об'єднання-Ленція:

	всіх укр. гол.	%
1) Перемиська	9.008;	18.50
2) Самбір	5.308;	6.28
3) Львів-округа	23.779;	17.20
4) Станиславів	12.727;	7.51
5) Тернопіль	4.782;	2.46
6) Золочів	19.441;	9.41
разом	74.837	7.51

г) Русько-Народне Об'єднання (листа ч. 20*):

	всіх укр. гол.	%
1) Перемиська	13.040;	19.50
2) Самбір	6.260;	6.90
3) Львів-округа	11.608;	8.48
4) Стрий	7.756;	6.27
5) Станиславів	2.753;	1.52
6) Тернопіль	1.498;	0.77
7) Золочів	21.543;	10.48
разом	64.347	6.50

г) Українська Соц. Сел.-Роб. Об'єднання (листа ч. 8):

	всіх укр. гол.	%
1) Перемиська	607;	0.91
2) Самбір	9.427;	10.96
3) Львів-округа (л. 36)	106;	0.11
4) Львів-округ	6.040;	4.47
5) Стрий	3.067;	3.52
6) Станиславів	17.519;	10.48
7) Тернопіль	1.076;	0.51
8) Золочів	10.280;	5.00
разом	48.122;	4.86

д) Українська Партія Праці (листа ч. 26):

	всіх укр. гол.	%
1) Перемиська	12;	0.02
2) Самбір	4.467;	4.95
3) Львів-округа	4.902;	3.50
4) Станиславів	654;	0.49
5) Тернопіль	7.168;	3.71
6) Золочів	27.716;	13.49
разом	44.919;	4.50

Сума голосів УНС-а* (листа ч. 6) виносить 8.857, що у відношенні до суми всіх українських голосів дає 0.9 прц.

* Голоси Р. Н. О. в УНС-а враховують до українських голосів, тому, що на ті листи голосували збалансовані українські селяни.

Як пропав п'ятий соймовий мандат у Тернополі.

Перші листи про висліди голосування при соймових виборах лист 4. п. м. у виборчій окрузі ч. 54 (Тернопіль), подані навіть офіційною польською агенцією телеграфічною (ПІАТ) на основі інформації від самої виборчої комісії ч. 54 оглядає виборчого комісара польського дощески, що в окрузі ч. 54 листа ч. 18 зобов'язує 5 мандатів з числом голосів околом 120 тисяч, однак три, радимали один і єдиний один. Так було до середини року 7. п. м. і громадиста вже упевнилося, що послом з листи ч. 18 вибрано також п. Олександра Яворського з Підгайців, як кандидата на п'ятому місці.

Тимчасом мало тріш з вичого неба упала в середину 7. п. м. на українське громадиста вістка, що УНС-а здобуло тільки чотири мандати (о. Куницький, д-р Баран, п. Ваваляк і п. Куцько), а однак також чотири, при чому окр. виборча комісія ч. 54 нарахувала одиниці тисячі голосів, знижуючи планованню на кілька тисячів голосів вбачення.

Характеристично, що про скрутність окр. комісії виборчої не повідомлено повномасштабних лист. З шістьох членів окр. комісії виб. ч. 54 є чотирих поляків (міщан, суду окр. Чарнецький не представляє і назначений уряду старшого под. і охор. старшого Салініський, емер. адв. Олександр Яворський і листи з Бейтховен Фрідріх) та двоє польських жидів: д-р Ландес і д-р Валюх — всі сторонники однієї. Комісія заявила своє урядування вже відсторон 5. п. м. без участі повномасштабних лист. отже без ніякої контролю, бо інституція повномасштабних листів як інституція мусить з'являти при об'єднанні комісії виборчої з п. м. щоб бути вичислені планованню мандату виборчого і виступати

перешкоди до всіх можливих виборчих мандатів.

В даному випадку п. Чарнецький як представник окр. комісії виборчої ч. 54 повідомив впродовж повномасштабних лист — між ними і повномасштабних листи ч. 18 д-ра Івана Якимчука та заступника п. Василя Бачилського про засідання окр. комісії виборчої в цілі усталення вислідів голосування і означити час проого засідання на середину 7. п. м. год. 10 рано в селі розіслав ч. 8 суду окр. в Тернополі. В позначеній годині явився д-р Якимчук і п. Чарнецький сказав йому, що виборча окр. комісія скінчилася вже своє урядування в год. 7 рано тож для (урадувала цілу ніч без перерви), що висліди голосування вже усталені, протокол вже підписаний і акти опечатані, подаючи до відомо тільки остаточний вислід, відомий в офіційного оголошення. Після інформації уділених п. Чарнецьким число відданих голосів виписало 279.901, а чого обводної комісії виборчої уневажили 3.253 голосів, а яких окр. виборча комісія узяла неважними тільки 2258 голосів, або іншими словами привернула важність 997 голосам. Цікаве вкінці, що п. Чарнецький не подав, а які листи голоси уневажнювано, бо в Тернополі загальною говорено, що уневажнювано майже виключно голоси вісімнадцяти (найбільше в борніському повіті), а якого проурядова одиниця зела безпомілку генеральну баталію. Кінець кінців, а п. виборчої „містері“, якийшов послом четвертий кандидат однієї, чого тут не сподівалися навіть самі поляки.

Недопущення до участі в скрутній повномасштабних лист є явним порушенням постанов соймової ординації виборчої а а окрема арт. 87 і арт. 93. Артикаул 87 постановляє слідує:

„1) Засідання окр. виборчої комісії в цілі усталення вислідів голосування відбувається найпізніше на третій день до голосування“.

2) Предсідання комісії означає засідання на день і годину, в котрій можна викидати приходу протоколу виборчих а всіх обводів голосування і повідомляти про місце і час цього засідання найменше на 24 години перед речинням всіх членів комісії, позновласників і їх заступників“.

Знова арт. 93 в уступі 1) постановляє: „По виставленні вірительних листів протокол відчитується, потім підписують його всі присутні члени комісії і повномасштабних“.

Як вище сказано, того всього не було, бо повномасштабних всіх лист — в цьому і листи ч. 18 не були зовсім присутні при скрутній і не підписували протоколу, як цього вичислено вимагає уст. 1. арт. 93 і це є формальною причиною до внесення протесту до Найвищого Суду на руки предсідання окр. виборчої комісії ч. 54 в Тернополі а домаганням повомасштабних всіх актів виборчих всіх обводних комісій виборчих підлі соймової виборчої округи ч. 54, розсідлу протоколу і усталення окр. комісії виборчої ч. 54 і повомасштабного усталення остаточного вислідів голосування у цілі виборчої округи і есентуального уневажнення четвертого мандату однієї і признавши п'ятого мандату вісімнадцяти, бо тільки ці дві листи практично входять в рахунок. Врештою задля наведення вичисленні формальної причини (арт. 87 і арт. 93 уст. 1) сойм. орд. виб.) можна опротестувати всі усталення вислідів голосування прилі окр. комісією виборчої щодо всіх листів і жалати повомасштабного усталення Найвищого Судом і повомасштабного розподілу мандатів на основі нових усталення, хоч тяжко нам а мотивами протесту, бо протокол окр. виборчої комісії нам навідалий.

Проти такого поступування голови окр. комісії запротестували особито повномасштабних листи ч. 18 д-р Якимчук і його заступник п. Василь Бачилський і він заявив їм, що і на будуче себто при виборках есентуальних не допустити їх до скрутній, а коли його поступування наважало незаконним, то можуть внести протест проти виборів до Найвищого Суду. Те саме повторив офіцій п. Чарнецький повомасштабному посломі тернопільської округи д-ру Ст. Баранові, що також порушив цю справу, закликаючи, що він як представник цивільний на рішення Найвищого Суду в даній справі, але буде есентуальним для будучих виборів.

Протест очевидно буде внесений, а до його порішення остало для негайно вичисленні громадиста тайною, як перемис кандидат Олександра Яворський. Цей тайни береже повністю окр. комісія виборчої ч. 54 в Тернополі і ці, що над нею.

Міжпарламентарний Союз та його цьогорічна конференція в Берліні.

Берлін, у березні 1928.

Дня 17. лютого п. р. запросила німецька секція Міжпарламентарного Союзу, що стоїть під проводом д-ра Шікінга, професора міжнародного права в Кітго, представників закордонної (в тому числі й української) преси, визначних парламентарів (на президента райстагу Лебе), ансоних урядовців і ін. на вітерку, на котрій генеральний секретар Союзу д-р Хр. Лінге вголосив реферат про історію, організацію та плани цьогорічного засідання Міжпарламентарного Союзу. Референт — між іншим представник Норвегії в Союзі Народів — торкнувся самих початків Союзу, коли то встановлено його в Парижі а нагоди світової вистави в р. 1889. Перші його засідання були дуже скромні й обмежувалися тільки до того, щоб посередити між роземних умов (Schiedsverträge) між подвійними державами. Наслідком цієї доволі неважкої праці була скликана а десять років пізніше мінська конференція в Гааг, яка прийняла конвенцію про мирне поладжування міжнародних спорів. Конвенція цю позабаром ратифікували подвійні держави і таким способом покликано до життя найважчий трибунал для розсуджування конфліктів.

Так представилася справа в теорії. У практиці прийшов рік 1914, а за ним світова війна, яка силою факту припинила роботу Союзу. Не зважаючи на те, що після війни повстав Союз Народів, можна думати: конкуренційно підприємство, то в дійсності Міжпарламентарний Союз не тільки не вичуа своєї до-

тепершньої роботи, але навіть — по-він й ще спадів. Тепер він складається з 86 груп а у всіх частин світу, при чому в ньому заступили а такі держави, як Зауш. Наряди Північної Америки і Бразил, що до Союзу Народів не належать. Конференції Міжпарламентарного Союзу за останні роки викликали скандальні відгуки та інтерес серед рішучих кругів, бо а нагоди цих засідань відбуваються також пізніші розмови між визначними політиками, напр. німецькими а одного боку та французькими а бельгійськими а другого боку.

Цьогорічна, 23-а а чотирьох конференцій, що відбувається літом у Берліні (сказав не означенні лати залежить від звітів до райстагу), матиме а програмі своїх нарад 8 головних питань: 1) Головні основи мирного співжиття держав, або закріплення прав та обов'язків держав не так а боку юридичного, як політичного; 2) Проблеми еміграції та імміграції розглянені також а точки погляду політичної. Тут прийде до виміру думок між державами трансокеанськими, які торкують терен для імміграції і переміщення державними Європи, що дають матеріяли для еміграції; 3) Кріза парламентарної системи, питання під теоретично хвилю дуже актуальне, яке безпосередньо спричиняє дуже живу дискусію, хочби тому, що членами Міжпарламентарного Союзу є також італійські фашисти.

Всі ці питання підготовляються вже заздалегідь а окремих фахових комісіях, які прийдуть на конференцію вже з готовим матеріалом.

Україні в справі цього Союзу, оскільки мені відомо, участі не беруть, однак можливість така є, коли українські парламентарії, напр. члени польського сойму, створять групу а межах польської делегації. Очевидно, що навіть серед тих обставин а для української групи можливість безпосереднього контакту а подвійними членами Союзу та видивання при їх допомозі ріжких актуальних питань. Це, розуміється, для пропаганди української справи не було би без значіння.

I. M.

В безконечній черзі...

ПОЛТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-60Х.

ПРОМОВА Д-РА ЛЬВА ГАНКЕВИЧА.

Від Ред.: На закінчення наших заходжень з процесу подано ще промову останнього оборонця д-ра Л. Ганкевича, яка складається з трьох частей і піде в трьох числах „Діла“.

Представмо собі, що ми всі на великій аеродромі. Ви, прис. судді, трибунал і обвинувані — пасажирі, ми і прокуратор — пільоти. Вам, п. судді, спільно до наших занять, до наших обов'язків, і ви підпираєте пільотів. А ми, пільоти, спільно, аби повести аероплан і довести його швидко і якнайшорше до мети.

Промовляю тут три дні пільот-артіст, промовляю по ним і пільот-жовнір. А після цього прийшов до слова пільот-учений професор, пільот-механік, пільот-лікар, пільот-поет, а сьогодні ми два останні пільоти, з них я — з грипою в горлі. А останній матиме слово керівник цілого аеродрому — наш предсідання.

А коли ви кличете нас до поспіху, ми відповідаємо: Почекайте ще хвилину, бо ми присягали, що зробимо все, щоб всіх нас, а переловим тих 17 аїдів, швидко перевезти. І ви чули, як пільот-мистець кидав мистецькі фрази, як пільот-жовнір кликав, щоб їхати до апариса, як пільот-професор в науковий спосіб зі шклом в оці оглядав усі визання аеродрому, як пільот-механік оглядав усі найменші шрубки, як пільот-лікар теплим шалем закривав ту хору ділячку, як пільот-поет глядав по голові м'якими руками подорожного поета, словом — як усі ми старалися вложити в наше діло все наше знання, всі наші сили, пам'ятаючи на слова:

„Bracie, wiośtujecie przeciw prawowi. Siła zwycięży, siła woli stalowej. Stworzyło prawd nową — Przeciw prawowi...“

Виступав як заступник підсудних Матійніца, Дайсі і Давобіанові. Але як останній а пільоти не може обмежитися тільки до них, мусиш же оглянути всіх.

Вони обвинувачені за злочини а злох параграфів: 58 і 67 а. к.

52 параграф, зміщено його ще і казав йому число 58. Для справедливості треба ще додати, що австрійські прокуратори чи то а пошанування старшого віку, чи а інших якихсь причин того параграфу майже не уживали. Витягнули його а жмусу щойно польські прокуратори після українсько-польської війни.

Що є еством злочину а § 58?

Об'єктивно може бути тис еством тільки чинність, суб'єктивно мусить бути воля безпосередня; *dolus indirectus* тут не вистарчає. Внутрішні думки, бажання і замашки не можуть підпадати під цей параграф хочби а причини дуже жорсткі і виразного припису § 11 к. а. Далі мусить бути зв'яз між однією і чинком. Завжди мусить бути індивідуальна — *societas deliquere non potest*.

Коли підчас війни і а сеча падає стріла, то падає село. Коли курить підмова постоху, то його десяткують. Це буває на війні. Але це не може бути в суді. Суд мусить устійнити зв'яз між однією і чинком. Прокуратор у наших процесах пішов по лінії найменшого опору. З одного боку він поставив собі в Берліні УВО, а з другого боку заступив архів а Північній Польській у Кракові і сказав: Чи фотографії були в архіві п. Північній, той є чл. ом УВО. А хто є членом УВО, той є злочинцем а § 58. Дуже проста, але несправна розважана справа.

В межах старої Австрії створено § 55 щоб приборкати незалежніми замашками австрійських народів. А воєн такі а тієї самій Австрії польська суспільність цілком явно і слово висказувала свої бажання до незалежності і звільнення своєї батьківщини — Польщі. Та не тільки словом, але й чинком! Чи до японсько-російської війни не бачили ми тут свої очима великого команданта а його обраніми відділами його кохалих „агулів“? Чим не чули ми їх промови на прилюдній аборак, які кінчалися окликами, що Польща мусить бути вільна і незалежна? І а її революційну ідеологію ці одні а австрійських прокураторів не потягнув тих мовних польських революційників ні а злочини а § 58, ні а злочини а § 67, ні а злочини а інші? Чи ви можете, прис. судді, представити собі австрійський і ав-

звучення австрійського прокуратора, коли він співає тут сьогодні на місці сьогоднішнього прокуратора і йому сказали, що ці 17 дітей є асоціантами з § 56? Чому так поступали австрійські прокуратори? Чи є пошукання для того параграфу, чи не це тому, що пам'ятали ще стару гіндуську поезію:

Kto w swej naród niema wiary,
Ten zdradca iuh głupi.
Wszędzie widzi potwór szary,
Kto w swej naród niema wiary.

Не знаю — розкажіть самі.

Прокуратор обвинувачує ще за злочин з § 67 к. к. Прокуратор — знаменитий юрист і він бачить уся слабкість свого становища. Тому він поставив тут нову для мене теорію, що за злочин з § 67 відмовляють не тільки ті, що збирають вісти для чужої держави, але й ті, що збирають для якогосьбудь твору. Це щось зовсім нове, про що не висказувалося ще ні наука права, ні не відано про це ніякого обов'язкового закону.

Порівняймо хочби кілька законів інших народів. § 111 к. к. російського (парського), що й тепер ще обов'язує в б. Польському Королівстві, каже: «Витяг улекшування агентом чужої держави до збирання військових вісток» і т. д. § 77 к. к. німецького каже: «Німець, що чужій державі» і т. д. А арешти найновіший закон в СРСР в § 59 і 66 к. к. каже: «Порушення з чужими державами і передавання військових вісток чужим державам» і т. д.

Як бачимо, фундаментальним і головним моментом шпionage може бути тільки служба для чужої держави. І тому акт обвинувачення, який закладає підсудним, що вони служили своїй майбутній державі, а який цього фундаментального моменту не має, є правдою неспівний.

На ще одну обставину зверну вашу увагу. Просту зрозуміти нас, що коли ми вступали так різко проти конфіденціальних відомостей, то ми виступали тут як речники й оборонні права не менше, як прокуратор. Новіша картина процесу просто каже користати суддям у судстві з таких відомостей, забороняє підсудним в свідчій торії до обвинувачених людей, які витягали від них підступним способом відомості. (Тут оборонець цитує § 25 і 202 к. к.).

Для ілюстрації наведу голоси варшавської преси, що дуже різко й рішуче виступає проти конфіденціальних відомостей у справі промислового податку. Варш. преса різко зазначила, що тут розходиться не тільки про конституцію, але й про особисту свободу громадянина, котрого «кілька конфіденціальних, анонімних відомостей можуть зовсім невинно знищити матеріально».

Ми не боронимо тут тільки наших каймітів, ми боронимо права — чесно і вірно, бо думи світа нашої присяги. І навіть якщо прийшло до того (про що вже пишуть і говорять), що мали би знести інституцію прис. суддів, то ми, оборонці, перші ставимо на барикадах в обороні інституції прис. суддів.

(Далі буде.)

На маргінесі процесу 17-ки.

Кілька помічків з останнього дня розправи.

Вердикт суду присяжних, а після арешту трибуналу проголосило серед грубої тиші. Засуджені на смерть Атаманчук та Ів. Вербицький прийняли присуд спокійно, похмуро і достойно, не зрадивши ні найменшим рухом того, що вони в тій хвилині переживали. Жодна сепаратна публіка не виступала з ніякого боку, всі сторони, аби тільки побачити зирок засуджених на шибеницю. Були такі, що раділи і задоволенням мовили в їх очі, але було й немало тих, що мали сльози в очах. А жаль засудженого за смерті Івана Вербицького не лилася в огнище голосно з-боку, потанувати отримав для неї вістоку...

Присуд на Василя Атаманчука застав мене в день його уроду (13. березня). І його нещасна мати-сестричка завітали з болю, і в материнських серце задрало гірко, коли дізнало до неї вісти про львівський присуд. Вє білі, в ліжні не менш від болю мамі Вербицького, бо і її син, одинокотий син, засуджено на смерть.

Обв. Атаманчук сидів усе під віддачею в сіді, бовідав з підданною голо-

вою, бо мав від болю зубів спухле лице. Цю перевагу мав він і в останньому дні розправи. І ось уже рано тогож дня почули ми голос, що був виразом «дурного» настрою певної частини публіки: «Що ви мислите, як ви хорі — не поміряйте? Не поможете ви ні!»

Ми вже зазначили вище, що були на сіді люди, які приймали присуд з великим задоволенням, що було видно по їх очах. А дехто з присутніх панів і панів доводило собі на такі іронічні, аїдні, повні неприємності і просто нелюдські дотинки й т. вв. дотепи на адресу обвинувачених і то в безпосередній сусідності найближчої різні обв. Вербицьких, що жаб обрав дитинстві на цих людях. Хотілося просто кричати, а болю: І де ці пані й панове поділи примітивну людську приличність, що людського у них ще залишилося взагалі?

При читанні присуду на перших двох обвинувачених зачепилося у предсіданина голос — і він на хвилину пристанув. Трибунал стояв попоручено на своїх місцях, в якомусь глибоко-поважному настроя. По прочитанні вердикту оборонці задревіли на своїх місцях, а одному з них дрожали довго-довго вноски...

А коли ми вийшли з сіді розправ на узвиш, то побачили цілі віддани вістої і кайміної поліції, хотіла не мала там нічого до роботи. Во публіка розходила-ся спокійно домі і з виїздом малого гуртка приятелів та знайомих увільнених обвинувачених, які на них чекали, не було перед судом нікого. Трошки інший образ, як по закінченні процесу проти Штайгера... Але як він багато говорить про нас!

Останні вісти.

МАРШ. ПІДСУДСЬКИЙ ПРЕДЛАДАЄ
ВІЦЕПРЕМ. БАРТЕЛЯ НА МАРШАЛ-
НА СОЯМУ.

Варшава, 14. березня 1923.

У мешканці полк. Славека мали наразі послати і-ки при участі марш. Пілсудського. Марш. Пілсудський сказав, що він є прихильником держ. конституційної конституції, себто її союмом, як компетентно інституційно попри президента і уряд. Одним із улекшень еміграції є добір маршалка союму. Тому марш. Пілсудський пропонує, щоб Вєсп. бачив еміграції в урядом поставив кандидатуру на маршалка союму його політичного опірачівника і заступника д-ра Бартеля.

АРЕШТУВАННЯ СВИДКІВ У БІЛОРУСЬКИМ ПРОЦЕСІ.

Вильно, 14. березня 1923.

Почався судовий, перерваний а причини виборів, процес членів Білоруської Громади. Суд переслухав 12 свідків, із яких 6 замкнено у в'язниці за приналежність до комун. білоруської партії

НІМ. НОТА ДО СРОР.

У справі арештування нім. інженерів.

Москва, 14. березня 1923.

У зв'язи з арештуваннями в Донській базейні нім. інженерів, нім. амбасадор Брендорф Ратнах конферував даючи а Чіверіном. Висновок дано більшості-ним комісарем признано неадекватним, тому сподіються поти Німеччині в цій справі.

Варшава, 14. березня 1923.

В Москві повідомляють, що є можливість навіть виїзд нім. посла в Москву. До комісаріату закорд. справ прийшла з Женев телеграма Літвінова, а який він каже, що арештування нім. інженерів може відбутися дуже несприятливо на його переговори зі Штрессманом.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 88500—88520, канадський долар 88525—88530, чеський крона 02625—02630, австрійський шілінг 12350—12360, румунська лєа 00000—00010, французький франк 03550—03560, швейцарський франк 17150—17160, фунт стерлінгів 43450—43460, радянський червонець 3250—3255.
Золото: 20 каров 365000—365050, 20 франків 345000—345050, 20 німецьких марок 425000—425050, 10 російських рублів 365500—365550.

НОВИНКИ

— Пос. Шекеря-Доників на волі. Довідуюсь, що арештованого через двома тижнями віта в Жабю і посла в сою.-рад. партії Петра Шекеря-Доникова випущено на волю. В його справі інтервеніювали ада. д-р Старосольський і д-р Ганкевич.

— Арешти. В неділю 11. березня арештовано в Доляні громадян Грицен Анатоля, Івана Левинського та Романа Левинського.

— Із Союзу українських власників реальностей у Львові. Предсідник окружного суду у Львові на представлення урядового комісара, президента м. Львова, а на внесок Союзу українських власників реальностей призначив членами роземного уряду для справ найму в спрах між власниками реальностей і комерційними таких членів Союзу: ВП 1) д-ра Михайла Терещука, 2) Івана Галицького, 3) д-ра Маріяна Стахурського, 4) Евстаха Ігната, 5) Олександра Оніска, 6) д-ра Володимира Мацькевича, 7) д-ра Івана Юзича, 8) Теодора Преторіуса, 9) Михайла Стефанівського, 10) Юліана Кіндріка, 11) Станіслава Лаврика, 12) Евстаха Войтова, 13) Григорія Грозника та 14) Михайла Стоцького.

— Львівська хроніка. Самознищення у Львові стають такою буденною надугою як кір; за вчорашній день мжемо нові дві спроби розпратитися із життям: 22-літня вчителька Каз. Фальорик повісилася на гаку від лямки, а 32-літній зарібник Іван Дилала скопив із 11-го покр.; смертельно недужий відвезений до шпиталю. — Арештували спілку варшавських алодів, під проводом якогось Тадея Спецінського, що виступав під псевдонімом кабаретного артиста «Долина» і мав до помочі місцевих товаришів, ще й якусь варшавську «артистку» цього-же фаху. — На вул. Локетка не мали теж пласти львівські аломники, які пертаючись десь і з чужої хати а повинні мішками надбали поліційних урядовців і мисли в ними завернути на поліцію.

— Українці. У чеській тяжелюку «Обрана Земельку» в ч. 49 знаходимо переклад оповідання Катрі Гриневичевої «На новосілля», зроблений Рудольфом Гуальком.

— Катастрофи і нещастя. Париський лікар д-р Сорбе, дослідник прикист рату, апаз жертвою своєї праці і втратив руку під впливом проміня цього небезпечного перен. — У Валенсії (Іспанія) при закінченні катастрофи згинуло кількамацять осіб, а більш сотні ранених. — Фільмова артистка Марія Корда ранена під час дорожнім авто.

— Сензаций. Великого шуму між театлогами наробила шведський аляр д-р Гуго Толь своєю новою книжкою, в якій доказує, що Христос не міг умерти на хресті в 24 годни після розп'яття, тому, що знатомічно це неможливо. Також чуло во-скресення розп'ятого він землетрусом, який міг скинути із гробу камінь. — Є чутки буїм-то Німечка користала з покрити-ки Швеції та Іспанії, щоб там робити справу із своїми підданними должками. — Віук Бісмарка, Отто, який працював у німецькій дипломатії на превелике згіршення своїх земляків зрізався своєї кар'єри в користь подорожа в Швеції. — Студентка-жидівка з Польщі, Кафманівна, аробила в Паризі знайомість з китайцем і шела безслідно.

— Конкурс на міжнародній пам'ятник. Союз буїш. учасників війни, міжнародній, французький і шведський утворив окремі комітет, який розписує конкурс на проект великого міжнародного пам'ятника проти війни. Цей пам'ятник має змалювати жак війни і тероризм зязані з нею. Його вбудувати за збірку грошей, що буде зорганізована з усього світі. У агаданому конкурсі можуть брати участь усі буїшні учасники війни без огляду на національність; він буде закінчений 1-го липня п. р. Крім проекту на пам'ятник розписаний теж конкурс на спеціальний знак «марку», яку продаватимуть зголом в усьому світі, щоб за дохід а неї вбудувати пам'ятник. Орган конкурсового комітету, Женева Oeuvre, Chenet Board).

— Джекбел і недуга серця. Відомий американський аляр нервових недуг Вай Джекбел мав вліт перед кю-бурською академією наук про зв'язок музики змелану і недуга серця. Він доказує, що композитори передають у ритмі цієї музики ритм свого недужого серця. Багато із них, доказує Джекбел, терять на злобу серця або умишляло ває цю недугу по своїх батьках.

— Розумний викид. На австрійських залізничних залізницях орієнтаційні таблички які мають укажати пасажирів шукати на поїздах. Кожен аляр дістане своє місце, на аразом грамаційник у місті, а крає-на стаї на цьому шляху теж число. Па-

Реноме
ВСЕСВІТНЕ
здобувають тільки успішно ділячі, ділячі середки. Таких середки є **Аспірін** в табличках. Повинно набувати їх тільки в оригінальній опакуванні, — «нобабо» 30 штук (я чотирокутній плоский хоро-бачий тексту-ровий з червоною опа-скою).

сажирі не потребуватимуть тямти різних назв, які для чужинців є часто дуже важкі, а в полізі не будуть хвилюватися, коли треба вислати, бо в вагонах такою будуть таблички, що попереджуватимуть про число переїзної стаї. Вєсь плач цього нового простого знаходу придував від-вєць Павло Вєльт і опатентував його.

— «Наташка Полтавка» в Австралії. В українській «Америні», що виходить у Філадельфії, знаходимо в числі з 23-го лютого таку новинку: «Перший раз в історії міста Брісбейн виставили дня 27-го грудня 1922 пєсу «Наташка Полтавка» Івана Котляревського. Української пєси ще тут не було і тому повинна викликала велике зацікавлення. Прийшли українці, москалі і жиди, ларма, що цих останніх слово Україна дразнить від процесу проти абиїника Петлюри Шварцбарта. Та поправді і на душі українців той процес оставив великі сліди. Це було помітно між гістьми на «Наташці Полтавці» хочби й у нас на австралійській землі. Бувало колись на виставах «Наташки Полтавки» українці і жиди дружилися, а тепер дукою на себе споглядають. Видно, цей настрій розвіє по цілому світі і передається поколінням та відібється в історії. Брісбейн це столиця провінції Квінсленд в Австралії. Квінсленд одинока провінція в рамках Британської Імперії, де не має сенату. Простір Квінсленд дає завбільшки України; населення має 1.000.000 душ, а з того четвертина живе в столиці провінції (близько моря) Брісбейн. «Наташка Полтавка» має 109 аїт, а Брісбейн має всього 103 роки. За 109 аїт безсмертна дочка Котляревського перейшла усьє світ, як ось появилася і в най-молодшому світі, біля моря Коралового і Тихого Океану».

— Гонорарі письменників. Продовжуючи вчорашні інформації, переходимо до Франції. Там автори на загальні платені дуже слабо. Найбільше читалі позаякі повістари видають річно а два твори, щоб вдержати свій бюджет. Рекордів гонорарі дістає лише кілька авторів, здебільше драматичних: Саша Пітрі, Верней, Поль Жеральді, що заробляють міліони, там само як популярний сензацийний повістяр Моріс Декобра. Із московської «Правди» довідуюсь про такі цифри: із 1312 рос. авторів 1061 заробила не більш як 200 руб., річно! 147 авторів заробило 600 руб., 57 — по 1200 руб., а 21 — 4800 руб. Помад ними стоять «мільонери»; популярний драматург Романово заробив 7800 р., син Л. Толстого Олексій більше, а Шеголев автор «Зволи да царю» дістає за рік 33.000 руб. Інші адым. автори дістають щонайбільше річно від 2000 до 2500 руб. Ясно, що гонорарів письменників не можна рішати із гримих, які заробляють автори опереток або великі співаки. Деякі із них дістають за кєч те, що славі автори заробляють на протязі місяця.

— Гєть віл каймітцями! Молода пара мільонерів із Норфолку, Дімонсон, повили свій кайміний хутір і майно, місто і знайомих і аїлка далеко на аомо самотній природі. Вони вважали тільки необхідні предмети, сїли на лодку і переміли її в хату, плаваючи з бігом рієк. Дімонсон почали жити як первісні люди: ловили рибу, стріляли птахів і варили собі на березі. Але мільонери не так легко аїтати віл каймітцями; їх мільонери репортери. Муж і жінка не хотіли скроку «мільонери» рішати запиту, аїтати, що втомлені змеланом і людьми, ірвати а ним усім звичом. Та зголом Дімонсон виступили змеланом і пояснили, що вони як тепер почують, що живуть справді. Толстой дає їм довгі роки із собою, щоб рішати цю справу так просто: поможіть аїт мєло і жалити життям джуків.

— У жіночій рекордів. Записані вже народні перекази аїтати в Парижі міст Кад. Переможницею аїтати жіночий рекорд Гектрі, яка вперше аїтати жіночий рекорд 18 годни. Вона перебігла біжком 1000 м.

ометрів в 13 днів і приїхала на 12 годин раніше від своєї французької суперниці, що лістала другу нагороду.

— Новий злочин занепокоїв даним морське законодавство. У Норвегії прийняв закон, що всі лікарські рецепти треба писати ясно та виразно, з таким-же повним підписом: іменем і прізвищем лікаря. Ті, що не підчиняться цьому лістануть 3 міс. в'язниці.

— Світлова всячина. У Парижі помер член Академії Наук і Академії медицини проф. Гюїяр. — Справознавця одного з італійських часописів у Дельфі засудили на 260 рупій і 3 міс. в'язниці за те, що кинув паперами у голову міністра фінансів на законодавчих зборах. — Центр виконавчий комітет комуністичної партії подає статистику членів партії у РСРР за дня 1. листопада 1927: 1,127,497 осіб. — У Греції відкрили велику комуністичну амову; арештованих 160 осіб. — У Німеччині знову зменшилось число безробітних. — Румунія має лістати в Америці позичку 60 міль. дол. — Землетрус на Сантос побирав головно багато дітей. — В Аргентині вперше кандидату на становище президента жінка, комуністка Мемброза. — У Каракас (Венесуела) під час студентських демонстрацій проти Спол. Держав поліція застрілила 30 студентів. — В Англії індійське проголошено „лізньми“ 763 рабів. — Провідник іскрової стайі на пароплаві „Беренгарія“ побачив свою наречену віддалену на 1000 км. вч. сім перед апаратом висилаючим образи. — Мистець боксу Танней жіниться і не хоче про це давати ніяких бляжчих інформацій. — Берлінський лікар д-р Шлінг уводять нову методу діагнозу недуг на підставі аналізу плазми, заміщеною одною краплею крові медужого на бібулі.

— Справлення помняки. У вчорашньому числі „Ліха“ у вісті про смерть гр. Бобринського наслідком пролушення положиння речення вийшло непорозуміння. Друге речення має виглядати так: „Його брат, посол до думи гр. Вол. Бобринський, за вестрійських часів виступав як свідок у вестрійській процесі у Марамароші“.

Пам'ятайте, що всі збірки на нагробники на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринка ч. 10. І. пос. на щодиничу книжничу ч. 7910.

Театри.

„Кооператива Український Театр“ від д-р. Н. Стадника (вул. Шашкевича); Червоний.

Міський великий театр: 13-го г. 7-30 „Заммерле місто“, опера Корігольда.

16-го г. 7-30 „Спадковець“, А. Седла-ського.

17-го г. 3-30 попол. „Цілунок Понелюш-ки“, Баррі.

17-го г. 7-30 „Гамлет“, Шекспіра.

Міський „Театр Новин“: 13-го г. 8. веч. „Ліме Ти“.

16-го г. 8. веч. „Ліме Ти“.

17-го г. 8. веч. „Ліме Ти“.

КІНА. „Апокаліпсис“: Цирк, Чарлі Чаплін.

„Палас“: „У хайданах присяги“, 3 ден-ка Експресний.

„Лек“: Чорна Венера, Джозефіна Бей-сер.

„Фатанорган“: „Зов моря“.

3 концертної салі.

(Концерт Б. Березницького і Концерт на фонд допомоги вдовам і сиротам по священиках у Нар. Домі).

Вчорашній концерт вольончеліста п. В. Березницького був як усе одною з найсимпатичніших поез у цьогорічній музичній сезоні, не тільки багатого, все новим та цікавим програмою, але і її сти-лем-благородним виконанням.

Заріано в античній стилі сонати Бок-херіані, як у зручно написаній концер-ті Д. Альбера, італійських хантиле-хат (Гендла і ін.), як і романтичних жан-рат, п. Березницький живий солідний та дешовим виконавцем, віддаючи всім те, що їм належить. На концерт пі-зали як (визначну вперше загалі) суї-зу молодого відецького чепіста і ко-мпозіста Іліппа, написану на вольонче-лю „солю“. Це три картини екзотично-го, гротескового, довші навіть модерні-зуючого стилю, але зручно і ефектно ви-користовуючого концертні моменти ін-струменту. Великий численю як на ці ч-си збирала концертна аудиторія оди-рувала артиста шедро оплесками по ко-жній точці.

Привнесений оплесками чепіст нко-лая ряд наддттів, з яких дещо (нар. Бортнянча „Романшу“) ми чули на по-передній концерт.

Жаль тільки, що артист не запродуку-вав нічого із нових творів В. Барнін-ского, які завдячують свою попуу кращ-частин спільним виступам обох арти-стів. Маємо надію, що ми їх почуємо ще колись пізніше при якійсь нагоді. Аком-паниював п. В. Барнінський, із п'ятою со-бі солідною та інтимною анкредією, але підтеркуючи майже всі рішачі мо-менти кожного твору.

При цій нагоді сля агадати ще про концерт, що відбувся дня 6. березня в „Народнім Домі“ на дохід адовити-спро-тивського фонду при співучасті сольо-них артистів та хорів „Волна“ і „Сур-ми“, про який дотепер не погадася ще ніяка „фахова“ рецензія. „Фаховий“ ре-цензент мусів на цьому концерті нахо-дитись у дуже тяжкому положенні і то не тому, щоб продукції на концерті не вилержували „фахової“ критики; на-впаки, признавати треба, що майже всі точки були познані, а дещо із них нар. фор-тепійної соли пістиван тої міри, що п. В. Божейко мусів бути очевидно на ви-соким артистичнім рівні. Але ніякий ре-цензент не в силі поставитись прихиль-но до концерту за цілості, а в якім у до-борі програми парив всезадно хаос і су-мішка великих смаків та стилів. Бож-милий Боже — хоромі духовні концерти Бортнянського, чи російського Ліріна при народніх піснях або при танкових жанрах Шуберта-Ліста, а до того ще на-додаток сальоново-еротичні мотиви „Лю-бить, не любить“, чи кабаре „Ав. ай“ — де тут якась гармонія або провідна думка й ліній?

Справа була тут дуже не в порядку, і не істинитовно відчували не тільки „фа-хові“, але і всі лійки зі Львова та з про-вінції, численю зібрані на концерт. Ні-де правди діти, такою неестетичний (і навіть на диво неакустичний) теперіш-ний вид салі „нашого, не свого“ Наро-днього Дому впливав дуже відомо на враження з концерту. Тому я тут обме-жуся тільки до короткої оцінки двох со-льових продукцій: п. С. Коренціної, що вперше виступила на естраді у Львові і півністки В. Божейко.

Виступ п. Коренціної почав усіх тих, які досі не дуже не вірили в можливість якоїсь більшої артистичної кар'єри її як співачки, що витривале змагання до ме-ти та добра школа може все зробити та виправити всі недовідки. Так, як тепер ливилась перед нами співачка голосово і технічно, вона має вже всі дані на те, щоб киювці артистично визнати (не палто трудні і ризиковані) пісеньки чи о-перні мадри. Тільки у виборі деяких продукцій, а подекуди й в інтерпретації слів і в неї лажли до легшого або в гротескового стилю, який очевидно на- цьому концерті ле міг мати місця і у-спіху. Тому і вітаючи співачку на оанді лашої ще не дуже багатой естради, по-бажаємо їй, щоб не зупинилась у праці та амаганні найти овій шлях найбільш пригожий її талантові.

Півністка В. Божейкіна у двох точках відіграла великий обсяг і амістово різ-номанітну програму з великим успіхом. На самім початку (у „Місячній“ сонаті Бетовена) ще була трохи слідня дещо (для лійків мабуть не замітна) невід-ступна артистична трема, але де далі пів-ністка почала грати шедра свободніше. Особливо у прегарній і свіжій „Souvenir de Vienne“ Шуберта-Ліста та драма-тичній кратині „Мазепа“ мала дуже пас-лавні моменти, в яких її справді вишкоч-ній техніці засоби агармонізувались упо-вні із артистичним літворенням змісту.

Д-р Ст. Людвиг.

Зі спортивного життя.

КОМУНІКАТ.

На третій звичайний загальний зборів Українського Спортивного Союзу, які від-булись дня 5. лютого 1928 р. вибрано са-модукий склад Ради: 1. гол. д-р Стан. Старосольський; 2. мгол. йж. Лев Шепар-ович; 3. секр. Маріян Вахнянин; 4. секр. Василь Палів; 5. арх. Ірина Лежонюська; 6. госп. Волод. Рожанковський; 7. ком. сп. судд. Юр. Старосольський і 8. Евген Жар-ський; 9. Юр. Винковський; 10. спорт. реф. Богд. Міткевич; 11. Олександр Цибу-льський; 12. Дарин Навроцька; 13. заст. чл. Волод. Целевич; 14. Ольга Шепарович; 15. Богд. Макирушка; 16. пров. ком. д-р Степан Дюховський, д-р Марітчик і ред. Дмитро Палів.

В справі приєднання „Українського Спорту“ Т-ва „Україна“ до „Польського Зайлоуку Північ Ножней“ загальні збори рішили слідує: 3 огляду на те, що У-країнське Спорт. Тов. „Україна“ на-рушило статут і регулімн Укр. Спорт. Со-юзу, вступивши в члони „Польського Зайлоуку Північ Ножней“ без дозволу і проти волі Укр. Спорт. Союзу, загальні збори Укр. Спорт. Союзу з дня 5. люто-

го 1928 р. рішили виключити Українське Спорт. Тов. „Україна“ з членів Україн-ського Спорт. Союзу. — Український Спортовий Союз у Львові.

ОПОВІСТКИ.

Порядня Матерій вул. Ходоровського ч. 15, повідомляє, що лікарські ординації відбуваються кожного дня рано від год. 9-тої; попол. від год. 3-тої. Масштапо-вання крем'яною лампою в ціні по зол. 2 відбуваються кожного дня. — Увара. 2-2

Заходом Т-ва „Союзу Українок“ від-будеться в п'ятницю дня 16. п. м. в год. 6-30 вечером в салі „Бесіди“ відчит п. М. Донцової на тему: „Карлі Міхаеліс і її погляд про жінку“. По відчиті ед. 2-2

Виділ Т-ва „Вакаційних Осаль“ при-гадує, що Загальні Збори цього товари-ства відбудуться в п'ятницю дня 16-го березня 1928 в год. 3. попол. в доміні Т-ва Марійського вул. Баятарська 11. II. поя. О численню участь Вп. Членів і Прихильників шкільної молоді — про-ситься.

Відчит у „Союзу Українок“ п. М. Док-пової заповіданий на 16-го п. м. у „Бе-сіді“ відбудеться в 3-30 веч. (а не в 6-30 як було помилково оголошено). Тема: „Карлі Міхаеліс і її погляд про жінку“.

Замість відчит на домовину нашої до-рогої братини бл. п. Анни Дурбак скла-даємо 40 зол. на диточий садок в Калу-ші, якого бл. п. Анна була першою учи-телькою. — Марта і Павло Дурбаки. 1698

Філія „Союзу Українок“ в Калуші складає 30 зол. на будову школи жіно-чого господарства замість айни на до-мовину незабутої пам'яті Анни Дурба-кїної першої учительки диточого садку в Калуші. 1698 а

ДРІБНІ ОГолошення.

ФІРАНКИ, калі, ручної роботи най-дешевше Ванж, площа Марійська 5/1 поя. 1615(6) 3-2

САМОСТІЙНУ управу хати прийму. Винагорода: добре трактання. Зго-лошення до Адміністрації під „Гідна довіра“. 1684 2-3

ОЗІР кооперативні і крамничі! Смаць американські належить ку-пувати тільки в одинокі Українському Товаристві „Уна“ в Дрогобичі вул. Пі-судського 14. — Цині фабричні. 1671 2-3

ОЗІР різнихкі Штучні навози, як томасіну, суперфосфат, кайніт, сіль потасову і т. п. купуйте тільки в сво-йому одинокі Українському Товаристві „Уна“ в Дрогобичі, Пісудського 14. — Продаж вагонів і деталей. Доставка сейчас! — Цині фабричні! — Догляні успіва кредиту. 1671 2-3

КВІЛЮ кілька моргоне господарство. Посередництво помагає. Зголо-шення слати: Осип Киясевич, Босири п. Кошубячки. 1691 1-3

ОГолошення.

За оголошення Редакція не відпоідає.

Спеціаліст недуг легнів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1058 Переселення Рентгеном 8-24

Б. ЛІКАР ШПИТ. ВІДЕНСЬКИХ

Д-р Норберт Юпітер

спеціаліст недуг шкіри, венер. і косметики поверну і ораниує як давніше

1672 Станиславів 3. Мая 11. 2-3

КОНЦІПІЕНТ з до-кторатом, судо-вою і адвокатською практикою пошукує посади. Зголошення до Адм. під „Д“. 2-3

РУКАВИЧКИ ір-зові жовті, та-кож білі „добрі“ — гарні — дешеві! — поручає „Літ“ Геть-манська 22. 1695 1-1

ГРОДИНИК Ваш буде найліпше на-правлений в найбіль-ший годинникарський робітні Івана Зель-тенрайха, Львів, пл. Марійська 5. — З про-вінції просимо репа-рації присилати поч-тою. — Старомодні дамські годинники пе-рероблюємо на ручні, 3(6) 68-7

ОДИНОКЕ ПОВНЕ ІЛЮСТРОВАНЕ ВИДАННЯ — БЕЗ ЖАДНИХ СКОРОЧЕНЬ РОМАНУ П. СТАРИЦЬКОГО „Розбійник Кармелюк“ В ЧОТИРОХ ТОМАХ 18 ЗОЛ., ОПРАВЛЕНЕ В ПОЛОТНО 24 ЗОЛОТИХ — ПРОДАЄ УКРАЇНСКА КНИГАРНЯ І АНТИКВАРНЯ 1670 у Львові, вул. Рутівського 22. 2-2

Найбільша і краю фабрика дзвонів Братів Фелічівських в Калуші, вул. Сівецька ч. 14. в Перемишлі, вул. Красівського ч. 63. віддає на замовлення дзвони гармо-нічні і поодинокі, а постійно удержує на складі злив 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг. 87-7

СУПЕРФОСФАТ

Фабрика штучних навозів Іосифа і Кароля ТОВАРИЦЬКИХ Ахуйна Спілка Львів, вул. Коперника ч. 9. Телефон 9-11.

Доставляє на доглядних кредитових умовах штучні навози як: суперфосфат кістяний і мінеральний, пота-сові соли, кайніт, азотник, амонію салітру, сірчані амоні, томасіну, ме-лене вапно палене, також спеціальні шпальки навозові під городину, квіти та опочеві дерева. 14

Загальні Збори

Товариства „Українських Жінок“ в Станиславові

відбудуться 27. березня п. р. в год. 3-4 попол. в салі „Бесіди“ при вул. Гету-товського 20. Порядок зборів: 1) Отво-рення Загальних Зборів і відчитання протоколу попередніх зборів, 2) Звіт із діяльності виділу, 3) Касовий звіт, 4) Звіт Контрольної Комісії і удрлення аб-солюторії уступаючому виділу, 5) Звітна статута, 6) Вибір нового виділу, 7) Внес-ки й вапни. Якщо в означений годині не появиться приписана статуту скіль-кість членів, Збори відбудуться в го-дину пізніше з тим самим порядком 1693 днешним. — Виділ. 1-1

ПЕРШІ Конститууючі Збори

Муз. Т-ва ім. М. Лисенка

Філія Тернопіль

відбудуться дня 1. квітня 1928 (неділя, в год. 3. попол. в коштах Української Бесіди в Тернополі з таким порядком:

1) Відкриття Зборів, 2) Привіт голови матеріної Т-ва, 3) Вибір виділу і контр-комісії, 4) Усталення висоти членської вкладки, 5) Заснування Муз. Інституту, 1692 6) Внески членів. 1-1

Загальні Збори

Стоварищення адвокатських кандида-тів львівського округу апеляційного відбудуться дня 18. березня п. р. в год. 3. рано в салі засідань Палати Адвока-тів у Львові, вул. Гродіських 1. Поре-док парад: 1) Звіт уступаючому виділу, 2) Звіт ревізійної комісії, 3) Вибір но-вого виділу, 4) Господарче положення кандидатів адвотатури, 5) Внески і ва-пни В разі браку комплекту відбуду-ть Загальні Збори цього самого дня і в тій самій салі в год. 2. рано без огляду на число присутніх членів стоварищення — Д-р Чудовський, Д-р Гаусман, 1697 Д-р Шнекраут. 1-1

VI. Загальні Збори

Союзу Українських Адвокатів.

В суботу дня 24. березня 1928 р. з 4-ї години ополудня відбудуться Загальні Збори С.У.А. в салі Товариства „Ук-раїнська Бесіда“ в Народньому Домі у Львові вул. Рутівського, в таким поряд-ком парад: 1) Отворення Загальних Збо-рів, 2) Вибір голови і секретарів Зборів, 3) Звіт з діяльності Товариства на 1927 рік: а) звіт секретаря, б) звіт референта делегатів, в) звіт скарбника, 4) Звіт контрольною комісії і удрлення абсолют-орії уступаючому виділу, 5) Вибір но-вого виділу, 6) Звітна статута — реф. д-р А. Гошківчак, 7) Справа Правничого часопису — реф. д-р Р. Домбчевський, 8) Посмертний фонд — реф. д-р А. Го-шківчак, 9) Внески. — За Президію С.У.А. д-р Л. Ганкевич голова, д-р Е. Шур-ський секретар, д-р М. Волошин, І. мис-то-голова, д-р Л. Бачинський, І. мис-то-голова. 1694